

Bródy szerint ne diktáljon a kétharmad

2023 április 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A magyar függetlenség valamiért büdös nekik.

„Ma már nyilvánvaló, hogy 2010-ben valójában egy új rendszer született, a kétharmados többség diktatúrája” – panaszolja rezignált hangon Bródy János zenész a szivárványos RTL Klubnak adott interjújában. Anyám, borogass! „A kétharmados többség diktatúrája.” Tényleg szörny? lehet, mikor a kétharmados többség diktál, nem pedig az egyharmados kisebbség. Gondolom, a legeslegjobb az lenne, ha Bródy néhai kedvenc gyülekezete, az ötszázalékos SZDSZ pattogtathatná megint az ostort a magyarokon, mint a daliás, szemkilövet?s, a rádió udvarán térdepeltet?s években. S akkor Bródy újra elégedetten d?lhetne hátra karosszékében, s dudorászhatna a sárga rózsáiról.

Nem tudom, van-e bármilyen hír- és sportértéke Bródy János szellemi leépülésével foglalkozni. Talán nincs. Ez akkor ötlött föl bennem legutóbb, mikor belehallgattam valamelyik amerikai felforgatási kísérlethez (talán az SZFE-hisztihez) komponált politikai csasztuskájába. Akkor arra gondoltam: az amerikaiak jobban jártak volna, ha nem heavy metallal, hanem ezekkel a kései Bródy-számokkal vallatnak Guantánamón.

Ám az sem mellékes, hogy az RTL nev? szennykanálist nézi pár százezer honfitársunk, így egyeseket talán megtéveszthetett az obsitos dalnok szirénázása. Nincs mese, pár szót vesztegetni kell rá. Az interjúban a „kétharmados diktatúra” mellett Bródy arról is értekezett: egyre inkább beigazolódik korábbi el?érzete, hogy egy olyasfajta pártállami rendszer áll vissza, amit ? már 90 el?tt megélt.

Ám ha itt valóban diktatúra van és pártállam, akkor most miért nem tapsol Bródy elvtárs? Ahogyan tapsolni méltóztatott 1981-ben az elhíresült tatai Rocktanácson, ahol a pártállam kulturális vezet?i, Tóth Dezs?, Bors Jen?, Erd?s Péter és Lendvai Ildikó eligazították a korszak vezet? zenészeit. Úgy t?nt, akkoriban még jól feküdt Bródynak a pártállam – és fordítva. Belesimult, lubickolt benne. A Kádárék által t?rt, s?t támogatott Bródy-dalszövegek ugyanazt a célt szolgálták, mint Hofi „odamondogatásai”: a g?zleeresztést. ?k voltak a szelepek.

És mindeközben Hofi együtt vadászgatott Kádárral. Bródy pedig Tatán imigyen nyalta föl a padlót a komcsi kultúrbrigád el?tt: „Ahogyan a Barabás elvtárs és Tóth elvtárs is megjegyezte, a malmok lassan ?rölnek. Mi nem vagyunk társadalomellenesek, a leghalványabb formában sem. […] Még mindig nem tudni pontosan, hol vannak e m?fajnak a határai, s ennek a következménye az is, hogy ilyen széls?séges jelenségekr?l szólt Tóth elvtárs. Itt hivatásos el?adóm?vészi engedéllyel rendelkez? zenészek ülnek, s a Tóth elvtárs által említett rossz példák alanyai nem tartoznak hozzánk. Sem az URH, sem az Orgazmus, sem a Bizottság.”

Mondta mindezt arra válaszul, hogy Tóth Dezs? m?vel?dési miniszterhelyettes arra kérte Bródyékat, segítsenek „megtisztítani” a terepet a körön kívüli bandáktól. A körön belüli Bródy pedig, aki ekkoriban a Zenem?vészek Szövetsége elnökségi tagja volt, hitet tett a kádári társadalom mellett, és lerúgta magáról, elárulta a valóban ellenálló zenészeket. Azokat, akiket nemcsak tiltott, hanem üldözött is a rendszer. Hiába volt már „puhább” a diktatúra a nyolcvanas években, a CPG-seket ekkor börtönözték be, némely punkokat pszichiátriára utaltak, Nagy Ferót pedig összeverték a rend?rök. Ahogyan Mez? Gábor írta a PestiSrácok.hu-n: „Bródy tatai »árulása« valójában nem árulás volt, hanem egy folyamat része, a KISZ arcaként, a KISZ által szervezett koncerteket végighaknizva nem akart szembemenni a diktatúrával. Inkább belesimult teljesen.” Egy KISZ-gy?lésen például így buzdította az ifjakat: „Nem wurlitzer a verkli, ezt szívvel kell tekerni.” És jó példával elöl járva mindjárt meg is mutatta, hogy kell azt.

Az akkor a kommunistáknak szalutáló, zenésztársait hátba döf? Bródynak most van képe arról hablatyolni, hogy a Demeter Szilárd-féle Pet?fi Zenei Tanács „Patyomkin-dekoráció valamilyen hatalmi szándék homlokzatán”. Naná. Amint nem Bródy és cimborái osztják a pénzt, máris tombol a diktatúra. Vicc.

Bródy János m?ellenálló a nyolcvanas években úgy el volt nyomva, hogy barátaival, Koncz Zsuzsával és Zoránnal együtt a kommunisták Országos Béketanácsában burukkolt. S?t Bródy ott dalolt a KISZ 1983-as, Amerika-ellenes békemenetén. Bródy volt a Brezsnyev-féle „békeharc” egyik hazai dalnoka. Akkoriban még békét akart. Most viszont már arra panaszkodik: „megy ez a hintapolitikára hajazó pávatánc, meg ez a központilag irányított orwelli propaganda, ahol békét akar, aki háborúzik, és szabadságot, aki rabságba taszít”. Tehát Brezsnyevék békeharca jó volt, az Orbán-kormány békepolitikája nem. Fene se érti.

Pontosabban nagyon is értjük. Bródy – miképpen a mindenkori magyarországi baloldal – valahogyan mindig, bármi áron az aktuális elnyomó birodalmat szolgálja. Szovjet vagy amerikai – egyre megy. A magyar függetlenség valamiért büdös nekik.

Pilhál Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló